

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

I et til Amtmanden over Færøerne indgivet Andragende har Sorensskriveren paa bemeldte Der henledet Opmærksomheden paa adskillige Misligheder ved Bestemmelserne i Sagtlov for Færøerne af 9de Februar 1854 § 10 om Fredlysning af Fuglebjerg.

Der anses saaledes over, at Paragrafens Bestemmelser om Betingelserne for Fredlysning ere utilstrækkelige og trænge til nærmere Begrænsning, idet Betingelsen for den Indskrænkning i den frie Sagtret, Fredlysningen medfører, fornuftigvis maa være, at der foreligger et Fuglebjerg, som for Tiden giver et Udbytte ved egentlig Fuglefangst, og at dette Udbytte kan antages at ville forringes, hvis Fuglen ikke fredes, medens Lovens Udtryk ere saa vide, at de kunne opfattes og i Virkeligheden opfattes, som om det er tilstrækkeligt, at det kan anses for muligt, at Fugle fremtidig ville bygge der, hvis Bjerget fredes.

Det bemærkes fremdeles, at der ved Afgjørelsen af, hvorvidt et Fuglebjerg kan fredlyses, ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til Andres end Stjernes Interesse, idet Skjønsmændene udmeldes og edfæstes efter disses Begjæring uden Indvarsling til de i Sagen Interesserede, der saaledes ingen Udgang have til at gjøre Indsigelse imod Skjønsmændenes Udmeldelse og ere udsatte for at blive affaarne fra at faa Dverffjøn afholdt, ligesom det ogsaa er tvivlsomt, hvem der er berettiget til at begjære Dverffjøn, og inden hvilken Tid Begjæringen herom skal fremsættes. Disse Banskkeligheder anlages derimod at ville bortfalde, naar det var bestemt, at den, der vilde have et Fuglebjerg fredlyst, en vis Tid forud for det Thing, paa hvilket han vilde fremsætte Begjæringen om Mænds Udmeldelse, skulde lade dette bekjendtgjøre ved Kirkestævne indenfor en nærmere fastsat Afstand, og at enhver indenfor denne Afstand Bosat skulde være berettiget til at gjøre Indsigelse mod de Mænd, der agtes udmeldte, saavel som mod den afholdte Skjønnsforretning samt til at begjære Dverffjøn.

Sluttelig indvendes det, at Loven ikke indeholder Hjemmel til efter et længere Aaremagt at erhverve nyt Skjøn over et fredlyst Fugle-

bjerg, naaget Redstyrtinger eller andre Naturbegivenheder kunne bewirke, at Fuglen forlader det, og der saaledes ikke længer er Grund til Fredlysning.

Det ommeldte Andragende blev af Amtmanden forelagt det i 1870 forsamlede Lagthing, og har samme i Henhold til det i Andragendet Anførte, der efter det over Sagen nedsatte Udvalgs Formening iøvrigt ogsaa maatte gjælde om Fredlysning af Urer, Vætere, Holme og andre lignende Steder, i Overensstemmelse med Udvalgets Betænkning enstemmig vedtaget en Indstilling om, at der i Lagthingets næste Samling maatte forelægges samme et Forslag til Lov, hvorved § 10 i Loven af 9de Februar 1854 forandrede i den antydede Retning, hvilken Indstilling Amtmanden har anbefalet, idet han har fremsat nærmere Forslag i Henseende til den eventuelle Lovs Affattelse.

Da Ministeriet for sit Bedkommende fandt, at der var Anledning til at tage ommeldte Indstilling til Følge, blev et med det foranstaaende i det Bæselige stemmende Lovforslag udarbejdet og derefter i Aar forelagt Lagthinget, der enstemmig har tiltraadt samme med nogle mindre betydelige Ændringer.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrafer bemærkes Følgende.

ad § 1

findes med Henvisning til det Foranførte Intet særligt at bemærke.

ad § 2.

Den i denne Paragraf foreskrevne Tidsfrist af 3 Maanedes, der er foreslaaet af Amtmanden, maa anses for tilstrækkelig til, at de Paagjældende kunne varetage deres Tarv. Den nærmere Bestemmelse af det Omraade, indenfor hvilket det skal bekjendtgjøres, om et Fuglebjerg eller andet lignende Sted ønskes fredlyst, er ligeledes i Overensstemmelse med Amtmandens Forslag.

Det følger af sig selv, at ogsaa Skjønsværdværdenten maa kunne begjære Dverffjøn afholdt, og man har derfor anset det for overflødig udtrykkelig at omtale hans Ret dertil, saameget mere som han i Reglen